ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ คุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส ณ คลินิกพิเศษ โรงพยาบาลเชียงรายประชานเคราะห์

ผู้เขียน

นางสาวปริมวิชญา อินต๊ะกัน

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิกุล นันทชัยพันธ์ ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร. ประทุม สร้อยวงค์ กรรมการ

บทคัดย่อ

เป้าหมายหลักของการดูแลรักษาผู้ติดเชื้อเอช ใอวี/เอดส์คือการส่งเสริมและคงไว้ ซึ่งคุณภาพชีวิต การรักษาด้วยยาต้านไวรัสได้รับการพิจารณาว่าเป็นวิธีการรักษาที่มีประสิทธิภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้คุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอช ไอวีที่ได้รับยาต้านไวรัสมีความสำคัญต่อการ ปรับปรุงคุณภาพของการดูแลรักษา การศึกษาเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพ ชีวิตตามการรับรู้ของผู้ติดเชื้อที่ได้รับยาต้านไวรัส กลุ่มตัวอย่างได้มาอย่างเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วยผู้ติดเชื้อเอช ไอวีจำนวน 300 คนที่มารับยาต้านไวรัส ณ โรงพยาบาลจังหวัดแห่งหนึ่ง รวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามคุณภาพชีวิตที่พัฒนาโดยองค์การอนามัยโลกฉบับย่อที่แปลเป็น ภาษาไทย (WHOQOL-BRIFT-THAI) ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพชีวิต 4 ด้านได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม และ ด้านสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าภายหลังได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.33) รายงานคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 44.34 มีคุณภาพชีวิตโดยรวมในระดับดี สำหรับคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย ร้อยละ 52.33 ของกลุ่มตัวอย่างมี คุณภาพชีวิตระดับปานกลาง และร้อยละ 47.34 อยู่ระดับดี กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 51.00 และ ร้อยละ 46.33 มีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจอยู่ในระดับดีและระดับปานกลางตามลำดับ ส่วนคะแนนคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.67) มีคุณภาพทางสังคมระดับปานกลาง และร้อยละ 34.67 อยู่ระดับดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.67 และ 31.00 มีคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลางและระดับดีตามลำดับ

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง กุณภาพของการดูแลรักษาสำหรับผู้ติดเชื้อที่ได้รับยาต้านไวรัส การวิจัยครั้งต่อไปควรเน้นการศึกษา เกี่ยวกับวิธีการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Independent Study Title

Quality of Life Among People Living with HIV Receiving

Antiretroviral Therapy at Special Clinic, Chiang Rai Regional

Hospital

Author

Miss. Primwichaya Intakan

Degree

Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Pikul

Nantachaipan Chai

Chairperson

Lecturer Dr. Pratum

Soivong

Member

ABSTRACT

The main purpose of treatment and care for people living with HIV/AIDS (PWHA) is to promote and maintain their quality of life (QOL). Antiretroviral therapy (ART) is considered an effective treatment. Data about perceived quality of life among those PWHAs is essential for improving quality of treatment and care. This descriptive study aimed to examine the quality of life as perceived by PWHAs who received ART. The purposive sample composed of 300 PWHAs receiving ART at a provincial hospital in Thailand. The instrument used for data collection was the World Health Organization Quality of Life Questionnaire, which was translated into Thai. The questionnaire is composed of 4 domains of quality of life namely; physical, psychological, social relationships, and environmental domains. Data were analyzed by using descriptive statistics.

The results of the study revealed that, after receiving antiretroviral therapy over half of the sample (55.33%) reported a moderate level of overall QOL while 44.34% had a good level of overall QOL. In terms of the physical domain of QOL, 52.33% of the sample perceived a moderate level and 47.34% perceived a good level of physical health. Fifty one percent (51.00%) and 46.33% of the sample reported that they had good and moderate levels of the psychological domain of QOL respectively. For the social relationship domain of QOL, 55.67% of the sample

reported moderate level and 34.67% reported good level. Sixty six point six seven percent (66.67%) and 31.00% of the sample reported moderate and good levels for the environmental domain of QOL, respectively.

The results of the study can be used as baseline data for improving quality of care and treatment for PWHAs who receive ART. Further studies should focus on seeking interventions for improving QOL among PWHAs, especially for the social and environmental domains.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved